

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/297/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204696
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616204696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Z. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. O. XXX, zastúpeného JANČI & Partners s. r. o., so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom J. XX, Y., v konaní o zaplatenie 4 082,67 eur s príslušenstvom a uložení povinnosti plniť z poisťnej zmluvy, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11C/150/2016-77 zo dňa 07. 06. 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (výrok I., II. a III.) **p o t v r d z u j e**.

V odvolaní nenapadnutej časti (výrok IV.) **o s t á v a r o z s u d o k n e d o t k n u t ý**.

Žalobca má voči žalovanej **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4 082,67 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalovaná je povinná plniť za žalobcu v prospech Sociálnej poisťovne, so sídlom Ulica 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 do budúcnosti na základe jednotlivých výziev tretej osobe na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok T. L. formou invalidného dôchodku v určenej výške a za určené obdobie, vedené pod č. R-220-900-0158/2011, ktoré budú zo strany Sociálnej poisťovne doručené žalobcovi, ktorý ich následne predloží žalovanej na plnenie za podmienok uvedených vo výzve. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s účasťou na pojednávaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 30. 05. 2017 v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné to, že žalobca zaviniť dňa 04. 10. 2005 ako vodič motorového vozidla dopravnú nehodu, keď nedal prednosť v jazde protiidúcemu osobnému motorovému vozidlu, ktoré viedol O. I., čím došlo k zrážke obidvoch vozidiel a následnému zraneniu U. I., ako aj spolujazdkyne T. L., v súvislosti s čím bolo voči žalobcovi vedené trestné stíhanie, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 18. 04. 2006, sp. zn. 3T/41/2006 podmienene zastavené na skúšobnú dobu jeden rok. Následkom tohto zavineného protiprávneho konania žalobcu Sociálna poisťovňa vypláca od 04. 10. 2006 poškodenej T. L. mesačné dôchodkové dávky formou invalidného dôchodku, pričom v konaní taktiež nebolo sporné to, že žalovaná titulom uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení potom, ako žalobca jej postúpil výzvu Sociálnej

poisťovne na plnenie, refundovala nároky Sociálnej poisťovne od roku 2006 do roku 2015. Následne žalovaná v roku 2015 po prehodnotení právneho názoru tieto nároky prestala refundovať, čo viedlo žalobcu k podaniu žaloby. Spornou bola otázka, či Sociálna poisťovňa má priamy nárok na plnenie zo strany žalovanej, pričom žalobkyňa svoju procesnú obranu postavila aj na tom, že podľa jej názoru povinnosť ustanovená zákonom č. 430/2003 Z. z. účinným od 01. 11. 2003, ktorým sa novelizoval zákon č. 381/2001 Z. z., uhrádzať na základe povinného zmluvného poistenia aj dôchodkové dávky, bola stanovená poisťovateľovi len vo vzťahu k poškodenému a nie vo vzťahu k Sociálnej poisťovni. Počínajúc od 01. 11. 2003 sa z povinného zmluvného poistenia hradia aj regresné nároky Sociálnej poisťovne, pokiaľ táto vyplatila alebo poskytla svojim poistencom, ktorí utrpeli škodu v dôsledku prevádzky motorového vozidla, za ktoré zodpovedá prevádzkovateľ. Podmienkou hradenia týchto nárokov je, aby príslušné zákony upravujúce Sociálne poistenie, to znamená v prejednávanej veci zákon č. 461/2003 Z. z., obsahovali ustanovenie o prechode nároku za vyplatené dávky na Sociálnu poisťovňu, v opačnom prípade regresný nárok uplatniť nemožno. Náklady predstavujúce vyplatené dávky nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia môžu vzniknúť iba Sociálnej poisťovni. To znamená, že Sociálna poisťovňa má postavenie poškodeného v danej veci. Regresné nároky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla vzniknuté výplatom dávok sociálneho poistenia totiž patria výlučne Sociálnej poisťovni ako verejnoprávnej inštitúcii, nepatria teda ani poistencovi, ani príjemcovi dávok, v danom prípade poškodenej T. L.. Z poistenia zodpovednosti má nepochybne poistiteľ povinnosť nahradiť za poisteného nárok poškodeného na náhradu škody, ak tento nárok bol voči poistenému škodcovi uplatnený a preukázaný čo do výšky. Náhrada škody poistiteľom za poisteného formou poistného plnenia z poistenia zodpovednosti je viazaná na splnenie základných predpokladov, ktorými sú existencia zodpovednosti poisteného za škodu poškodenému, oznámenie poistnej udalosti poisteným poistiteľovi a uplatnenie a preukázanie nárokov na náhradu škody poškodeným, pričom súd konštatuje, že všetky tieto predpoklady boli v súdnej veci splnené. Žalobca v konaní preukázal, že po doručení žaloby uhradil na účet Sociálnej poisťovne sumu 4 082,67 eur, čiže splnil za poistiteľa povinnosť, ktorá žalovanej vyplynula z platne uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca si túto povinnosť splnil potom, ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 09. 2016, sp. zn. 6C/382/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 03. 2017, sp. zn. 5Co/41/2017, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť Sociálnej poisťovni sumu 4 082,67 eur v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca v tomto konaní postavil svoju procesnú obranu na tom že nie je vecne pasívne legitimovaný v spore. Na základe vykonaného dokazovania a vo svetle dôvodov uvedených v ods. 16 tohto odôvodnenia súd žalobe vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 082,67 eur v zákonnej lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca síce uhradil uplatnenú sumu až po začatí konania, avšak pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Pokiaľ ide o druhý žalobný petit, ktorým sa žalobca domáhal do budúca uloženia povinnosti žalovanej nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok poškodenej T. L., súd s poukazom na vyššie uvedené považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti. Sociálna poisťovňa má postavenie poškodenej v predmetnej veci, nakoľko plnenia predstavujúce vyplatené dávky dôchodkového poistenia môžu ako súd už konštatovať vzniknúť iba Sociálnej poisťovni. Na túto skutočnosť nemá vplyv ani novela zákona č. 381/2001 Z. z. zákonom č. 110/2007 Z. z., účinným od 01. 04. 2007, ktorým bol do § 4 doplnený odsek 3, podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom. Je tomu tak z dôvodu, že podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa vznik práva Sociálnej poisťovne viaže na výplatu dávky a nie na čas, kedy sa poistná udalosť, na ktorú sa vyplatené dávky viažu, stala, a preto žiadne zákonné ustanovenie nebráni tomu, aby Sociálna poisťovňa si svoje nároky uplatňovala priamo u poistiteľa, to znamená u žalovanej, bez ohľadu na to, či poistná udalosť vznikla pred alebo po novelizácii zákona, ktorým sa aj podľa názoru súdu len precizovala právna úprava za účelom odstránenia rôznych výkladov. Súd preto vyhovel žalobe aj v časti II. žalobného petitu. Okrem zákonných dôvodov na takýto postup, existujú aj dôvody vychádzajúce z právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Poznať zákony neznamená držať sa ich slov, ale poznať ich význam a účel. Zákonodarca jeden z účelov zákona č. 381/2001, vyjadril v ustanovení § 15, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného proti poistiteľovi. Nie je preto potrebné ani hospodárne, aby v prípade sa opakujúcich plnení si Sociálna poisťovňa uplatnila nárok u žalobcu, ktorý by následne plnenie, ktoré poskytol za žalovanú, uplatňoval u žalovanej titulom splnenia povinnosti zo zmluvy o povinnom

zmluvnom poistení. Len postup podľa II. výroku tohto rozhodnutia je podľa názoru súdu súladný s princípom právnej istoty, ako aj s princípom proporcionality, obsahom ktorého je aj princíp tzv. zdravého rozumu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a zároveň aj podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktoré upravuje separátne trovy za situácie, keď strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zároveň bola priznaná aj náhrada trov právneho zastúpenia žalovanej v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 30. 05. 2017 v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že toto muselo byť odročené z dôvodov na strane žalobcu, ktorý žiadal o odročenie za účelom predloženia listinného dôkazu preukazujúceho úhradu žalovanej sumy Sociálnej poisťovni. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, kde uviedla, že povinnosť poisťovateľa uhradiť na základe uzavretej poisťovnej zmluvy povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uplatnené a preukázané náklady zdravotného poistenia, nemocenského poistenia alebo dôchodkového poistenia vo vzťahu k príslušným subjektom bola legislatívne zavedená do právneho poriadku SR zákonom č. 110/2007 Z.z. , ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 381/2001 Z.z., zakotvená s účinnosťou odo dňa 01. 04. 2007. V predmetnom prípade sa musia aplikovať ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. účinné k dátumu nehody 04. 10. 2005 (v znení účinnom do 01. 11. 2013) tieto ustanovenia upravujú len priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi. Poškodeným v priamej príčinnej súvislosti s nehodou zo dňa 04. 10. 2005 je iba poškodená, za žiadnych okolností nemožno za poškodeného považovať Sociálnu poisťovňu. Žalobca v konaní nepreukázal príčinnú súvislosť medzi plnením Sociálnej poisťovni a dávkami vyplatenými Sociálnou poisťovňou poškodenej. Súd sa nedostatočne zaoberal a nezohľadnil skutočnosť, že žalobca plnil Sociálnej poisťovni až na základe opakovaných námietok žalovaného. Výrok, ktorým súd uložil povinnosť žalovanej plniť za žalobcu v prospech Sociálnej poisťovne, so sídlom Ulica 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 do budúcnosti na základe jednotlivých výziev tretej osobe na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok T. L. formou invalidného dôchodku v určenej výške a za určené obdobie, považuje v rozpore s pre predmetný prípad platným právnym stavom a zároveň za nevykonateľný, nakoľko v súlade s platnou legislatívou nie je možné, aby žalovaná plnila do budúcnosti Sociálnej poisťovni, keďže Sociálna poisťovňa v kontexte s dátumom poisťovnej udalosti nemá a nemôže mať priamy nárok voči žalovanej. Súd túto otázku nesprávne právne posúdil. Žalovaná má za to, že musí platiť, že Sociálna poisťovňa plní poškodenej, následne si uplatní náhradu plnenia u žalobcu, ten ju uhradí a obráti sa na žalovanú, ktorá následne bude plniť z titulu poisťovateľa a na základe zákona o PZP. Iné spôsoby plnenia sú podľa žalovanej neudržateľné a v rozpore s platným právnym poriadkom. Žalobca predložil dôkaz o tom, že údajne plnil Sociálnej poisťovni sumu vo výške 4.082,67 eur, avšak k plneniu došlo dňa 02. 06. 2017, kedy až v tomto momente podľa žalovanej vznikol žalobcovi v konaní uplatňovaný nárok. Vzhľadom na túto skutočnosť bola žaloba žalobcu podaná predčasne, kedy ešte v momente jej podania neexistoval uplatňovaný nárok. Vo vzťahu k otázke trov konania žalovaná uviedla, že vznikli zaviniením žalobcu, no napriek tomu ich súd žalobcovi priznal v plnom rozsahu. Žalovaná poukázala na ust. § 256 ods. 2 CSP, podľa ktorého mal súd priznať plnú náhradu trov konania žalovanej. Rovnako žalovaná vyjadrila nesúhlas pokiaľ išlo o trovy právneho zastúpenia za pojednávanie zo dňa 30. 05. 2017, ktoré priznal obom stranám. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu a žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, v ktorom zotrval na všetkých doposiaľ tvrdených skutočnostiach tak, ako vyplývajú z jeho vyjadrení ako aj zo zápisníc z jednotlivých pojednávaní. Žalobca je toho názoru, že v konaní riadne preukázal právny titul vymáhanej sumy. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie riadne vypořiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, jasne a presne poukázal na úvahy, ktorými sa pri svojom rozhodovaní spravoval a presne označil zákonné ustanovenia, ktoré boli podkladom na jeho zákonné a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Pokiaľ žalovaná namietala skutkové zistenia súdu, neuniesla v tomto smere dôkazné bremeno, pretože súdu nepredložila žiadny dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia preukazovala. Na základe uvedených skutočností žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

4. K vyjadreniu žalobcu zaslala žalovaná repliku, v ktorej len zopakovala svoje tvrdenia a dôvody, ktoré pôvodne uviedla v podanom odvolaní.

5. K replike žalovanej zaslal žalobca dupliku, v ktorej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v odvolaní napadnutých častiach ako vecne správny.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ostal rozsudok nedotknutý.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. Na základe vykonaného dokazovania, súdneho spisu a toho, čo uviedli strany konania dospel odvolací súd k záveru, že nárok žalobcu je uplatnený dôvodne. K poistnej udalosti došlo 04. 10. 2005. Sociálna poisťovňa dňom 04. 10. 2006 začala vyplácať poškodenej p. T. L. dôchodkové dávky formou invalidného dôchodku. Následne Sociálna poisťovňa zasielal písomné výzvy žalobcovi na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom uvedených dávok. Žalobca pravidelne odkazoval Sociálnu poisťovňu s nárokom na žalovanú s odvolaním sa na platne uzatvorenú poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaná následne refundovala nároky Sociálnej poisťovne za žalobcu z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na základe poistenej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bez výhrad. Žalovaná však v apríli 2015 odmietla refundovať nárok Sociálnej poisťovne uplatnený na základe výzvy Sociálnej poisťovne č. 8/2015, č: R-220-900-0158/2011-044 z 1. 4. 2015. Odmietnutie plnenia odôvodnila tým, že z obsahu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného do 01. 11. 2003 vyplývala povinnosť poisťovateľa nahradiť za poistenú osobu poškodenému uplatnené a preukázané nároky, a to škodu na zdraví a nákladov pri usmrtení, škodu vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov a ušlého zisku. Explicitne však v ňom nebola vyjadrená zákonná povinnosť poisťovateľa nahradiť za škodcu nároky uplatňované zo strany Sociálnej poisťovne. Povinnosť uhrádzať na základe povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj dôchodkové dávky vyplýva pre poisťovateľa až odo dňa 01. 11. 2003, od účinnosti zákona č. 430/2003 Z. z., pričom bola stanovená poisťovateľovi vo vzťahu k poškodenému, nie vo vzťahu k Sociálnej poisťovni. Táto povinnosť bola legislatívne zavedená do právneho poriadku Slovenskej

republiky až zákonom č. 110/2007 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2007. Sociálnu poisťovňu nie je možné za žiadnych okolností považovať za poškodeného pre účely zákona č. 381/2001 Z. z.

13. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu a obranou žalovanej je rozhodujúce určenie rozsahu poistenia zodpovednosti, ktorý určuje § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. zákonom č. 430/2003 Z.z. účinným od 1. 11. 2003 sa v § 4 ods. 2 ustanovilo, že poistený má právo, aby poskytovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej okrem iného, úhradou dávok nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia. Tu je potrebné zdôrazniť, že dávky dôchodkového poistenia je oprávnená vyplácať len sociálna poisťovňa a teda náklady za takto vyplatené dávky môžu vzniknúť iba Sociálnej poisťovni. Potom z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení zákona č. 430/2003 Z.z. účinného od 1. 11. 2003 vyplýva, že Sociálna poisťovňa je v prípade náhrady škody vzniknutej úhradou v tomto prípade dávok dôchodkového poistenia poškodeným. Zákomom č. 110/2007 Z.z. bol § 4 doplnený o nový odsek 3, podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho hradil príslušným subjektom uplatnené a preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia. Tieto plnenia boli vyňaté z § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. , t.j. z pôvodného ods. 4 ods. 2 písm. a) bol vypustený dovetok „ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia“, ktorý tam bol doplnený práve zákonom č. 430/2003 Z.z. Touto novou právnou úpravou nedošlo k významovej zmene predchádzajúcej právnej úpravy, ale len o bližšie špecifikovanie jednak rozsahu poistenia zodpovednosti a tomu prislúchajúcemu okruhu oprávnených subjektov - poškodených, ktorým je poisťovateľ povinný plniť za poisteného. Odlišná interpretácia dotknutého ust. § 4 ods. 1 a 3 zákona č. 381/2001 v znení zákona č. 430/2003 účinného od 1. 11. 2003 a v znení zákona č. 110/2007 Z.z. účinného od 1. 4. 2007 zo strany žalovanej je mylná, v rozpore so zákonom.

14.

I. Podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení účinnom do 31. 10. 2003 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a) a b),
- d) ušlého zisku.

Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

II. Podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení zákona č. 430/2003 Z.z. účinnom od 1. 11. 2003 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d),
- d) ušlého zisku.

Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení zákona č. 110/2007 Z.z. účinnom od 1. 4. 2007 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
d) ušlého zisku.

Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

15. S poukazom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že neexistuje právny dôvod, ktorý by spochybňoval právnu povinnosť žalovanej na refundáciu týchto dávok. Zároveň za okolností, že od októbra 2006 do apríla 2015 žalovaná tieto dávky bez akýchkoľvek námietok refundovala, neobstojí jej obrana spočívajúca v tom, že žalovaná pristúpila späťne k prehodnoteniu poisťného plnenia v spojení s právnou úpravou zavedenou zákonom č. 110/2007 Z.z., nakoľko je nedôvodná a bez opory v platenej právnej úprave.

16. Námietka žalovanej, že nárok žalobcu v čase podania neexistoval je nedôvodná, nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku žalobca finančnú čiastku 4.082,67 eur, ktorá bola predmetom konania, preukázateľne uhradil na účet Sociálnej poisťovne, čo bolo dôvodom aby súd žalobe žalobcu vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplatenie predmetnej sumy.

17. Rovnako sa odvolací súd stotožnil aj so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k II. časti žalobného petitu, nakoľko s poukazom na mechanizmus poisťného plnenia a jeho následnej refundácie (kedy Sociálna poisťovňa vyzve žalobcu na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dôchodkových dávok poškodenej, ktorú výzvu následne žalobca zašle žalovanej a ktorá po šetrení poisťenej udalosti plnenie poukáže Sociálnej poisťovni), ako aj závery vyslovené k povinnosti žalovanej uhradiť žalovanú sumu žalobcovi, súhlasí, že je daný zákonný základ pre takýto postup.

18. Pokiaľ ide o trovy konania, odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o úspechu žalobcu v prejednávanej veci a preto jeho rozhodnutie o nároku na trovy konania považuje za správne. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania za účasť na pojednávaní dňa 30. 05. 2017 obom sporovým stranám, odvolací súd len poznamenáva, že v tomto štádiu konania súd rozhodol len o nároku, kedy v prípade žalobcu vychádzal z úspechu v konaní a v prípade trov žalovanej zase zohľadnil zavinenie protistrany. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovanej, že súd za úkon - účasť na pojednávaní dňa 30. 05. 2017, priznal trovy konania obom stranám, keďže jednotlivé úkony právnej pomoci, t.j. ich dôvodnosť, či samotná výška bude predmetom posudzovania až pri rozhodovaní o výške trov konania, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

19. S poukazom na skutkové okolnosti prejednávanej veci a vykonané dokazovanie odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie a jeho postup považoval za plne v súlade so zákonom. Odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentov odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

20. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)